



זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ק"ה ע"א

פרשת אמור

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"ד ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דעלאין ותתאין.

תרגום לעברית

והיום הָזֶה יֵעָקֵב הוּא רֹאשׁ לְשִׁמְחָה, וְכָל אוֹתָם אוֹרְחִים שְׂמֵחִים עִמּוֹ. וְעַל כֵּן כָּתוּב (דברים לג) אֲשַׁרְיָהּ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹהָ. וְכָתוּב (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֲתָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר. וַיִּקְחוּ אֵלָיָה שְׁמֵן זַיִת זֶה כְּתִית לְמֵאֹר וְגו'. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הֲרִי פֶרְשִׁי. אֲבָל לָמָּה הִסְמִיךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פֶרֶשָׁה זֹאת לְפֶרֶשֶׁת מוֹעֲדִים? אֵלָּא כָּל הַמְּאֹרֹת הָעֲלִיּוֹנִים, כָּלֵם מְאֹרֹת לְהַדְלִיק שְׁמֵן מִשְׁחָה עֲלִיּוֹן, וְהֲרִי נִתְבָּאֵר. וְעַל יְדֵי יִשְׂרָאֵל מִתְּבַרְכִּים עֲלִיּוֹנִים וְתַתְּחוֹנִים, וְנִדְלָקִים הַמְּאֹרֹת, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹהָ, שֶׁכָּתוּב (משלי כז) שְׁמֵן וְקִטְרֶת יִשְׁמַח לֵב, שִׁמְחַת הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתְּחוֹנִים.

טקסט הזוהר

רַבִּי אֲבָא פֶּתַח, (תהלים לב) שְׂמַחוּ בַּיְי' וְגִילּוּ צִדִּיקִים, (שמחו ביי' כמה דאת אמר) וְכַתִּיב, (תהלים קיח) זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְי' נִגִּילָה וְנִשְׂמַחָה בּוֹ. וְאוֹקְמוּהָ, דְּהָא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (נ"א במועדיא) בְּעֵי לְמַחְדֵּי, וְלֹאֲנַהֲרָא אֲנַפִּין, וַיִּשְׁתַּכַּח בַּר נָשׁ בְּחֻדְוָה, בְּגִין

דִּהְיָ הוּא חֲדָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוֵי, דְּכְתִיב נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בּוּ בְיוֹמָא. בּוּ: בְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, וְכֹלָא חַד מְלָה.

תרגום לעברית

רַבִּי אַבָּא פִתַּח, (תהלים לב) שְׂמַחוּ בַּה' וְגִילּוּ צְדִיקִים, (שמחו בה', כמו שנאמר) וְכָתוּב
(שם קיח) זֶה הַיּוֹם עָשָׂה ה' נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בּוּ. שְׁהָרִי בְּקוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא
(במועדים) צָרִיךְ לְשַׂמֵּחַ וּלְהָאִיר פָּנִים, וְיִמָּצֵא אָדָם בְּשִׂמְחָה, מְשׁוּם שְׁאוּתָהּ שְׂמִיחָה הִיא
שֶׁל הַקּוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂפָתוֹב נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בּוּ - בְּיוֹם. בּוּ - בְּקוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַכֹּל
דְּכָר אֶחָד.

טקסט הזוהר

שְׂמַחוּ בֵּינִי, כִּד דִּינִין אֶתְכַּפֵּינִי, וְרַחֲמֵי אֶתְעַרּוּ, וְכִד מִתְעַרֵּי רַחֲמֵי, כִּדִּין וְגִילּוּ צְדִיקִים,
(כתיב) צְדִיק וְצַדִּיק מִתְבָּרְכָאן כַּחְדָּא, דְּאֶקְרוּן צְדִיקִים, כְּמָה דְּאֶתְמַר, דְּהָא אֵלִין
מִתְבָּרְכָאן (ס' א' מברכין) לְעֵלְמִין, וְחֲדָאן לְעֵלְמִין כְּלָהוּ. וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב, אֵלִין בְּנֵי
מְהִימְנוּתָא, לְאַתְקִשְׁרָא בְּהוּ.

תרגום לעברית

שְׂמַחוּ בַּה', כְּשֶׁהַדִּינִים נִכְנָעִים וּמִתְעוֹרְרִים רַחֲמֵים, וְכַאֲשֶׁר מִתְעוֹרְרִים הַרַחֲמִים, אֲזִי
וְגִילּוּ צְדִיקִים, (כתוב) צְדִיק וְצַדִּיק מִתְבָּרְכִים יַחַד, שְׁנִקְרָאִים צְדִיקִים, כְּמוֹ שְׁנִתְבָּאָר,
שְׁהָרִי אֵלּוּ מִתְבָּרְכִים (מברכים) לְעוֹלָמִים, וּשְׂמִיחִים לְעוֹלָמִים כָּלָם. וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל
לֵב - אֵלּוּ בְנֵי הָאֱמוּנָה, לְהַקְשִׁיר לָהֶם.

טקסט הזוהר

וְכִכְלָא, בְּעֵי עוֹבְדָא לְתַתָּא, לְאַתְעַרָּא לְעִילָא. תָּא חֲזִי, מָאן דְּאָמַר דִּלָּא בְּעֵיָא עוֹבְדָא
בְּכִלָּא, אוּ מְלִין לְאַפְקָא לוֹן וּלְמַעְבַּד קָלָא בְּהוּ, תִּיפַח רוּחִיָּה. וְהָא הָכָא פְּרָשְׁתָּא דָּא
אוֹכַח, אֲדִלְקוּת בּוּצִינָיָא, וְקִטְרַת בּוּסְמִין, (כחדא בגין) דְּכְתִיב שְׁמֹן וְקִטְרַת יִשְׁמַח לֵב.

(ובהאי) ובעובדא דא אשתכח אדלקותא לעילא וחדוותא לתתא (ס"א אדלקותא וחדוותא לעילא ותתא) ואתקשרותא כחדא כדקא יאות. (ובעובדא דלתתא אתער עובדא דלעילא) אמר רבי יהודה, מזבח דלתתא, אתער מזבח אחרא. כהן דלתתא, אתער כהן אחרא. בעובדא דלתתא, אתער עובדא לעילא.

תרגום לעברית

ובכל צריך מעשה למטה לעורר למעלה. בא ראה, מי שאומר שלא צריך מעשה בכל, או דברים להוציא אותם ולעשות בהם קול, תפח רוחו. והרי כאן הפרשה הזו תוכיח, הדלקת הנרות וקטרת הבשמים, (כאחד, משום) שכתוב שמן וקטרת ישמח לב. (ובזה) ובמעשה הזה נמצאת הדלקה למעלה ושמחה למטה (הדלקה ושמחה למעלה ולמטה) והתקשרות יחד כראוי. (ובמעשה שלמטה מתעורר מעשה שלמעלה) אמר רבי יהודה, המזבח שלמטה מעורר מזבח אחר. הכהן שלמטה מעורר כהן אחר. במעשה שלמטה מתעורר מעשה שלמעלה.

טקסט הזהר

רבי יוסי ורבי יצחק הוו אזלי באורחא, אמר רבי יוסי לרבי יצחק, כתיב (ישעיה נח) וקראת לשבת ענג לקדוש יי' מכבד וגו', וכבודתו מעשות דרכיה שפיר. אבל ממצוא חפצה ודבר דבר מה הוא. ומאי גריעותא הוא לשבת.

תרגום לעברית

רבי יוסי ורבי יצחק היו הולכים בדרך. אמר רבי יוסי לרבי יצחק, כתוב (ישעיה נח) וקראת לשבת ענג לקדוש ה' מכבד וגו', וכבודתו מעשות דרכיה - יפה. אבל ממצוא חפצה ודבר דבר מה זה? ומה חסרון הוא לשבת?

אמר ליה, ודאי גריעותא הוא, דלית לך מלה ומלה דנפיק מפומיה דבר נש, דלית לך קלא, וסלקא לעילא, ואתער מלה אחרא. ומאי הוא. ההוא דאקרי חול, (לעילא) מאינן יומין דחול. וכד אתער חול ביומא קדישא, גריעותא הוא לעילא ודאי. וקודשא בריך הוא וכנסת ישראל שאלי עליה, מאן הוא דבעי לאפרשא זוגא דילן. מאן הוא דבעי חול הכא. עתיקא קדישא לא אתחזי, ולא שריא על חול.

תרגום לעברית

אמר לו, ודאי שזהו חסרון, שאין לך דבור ודבור שיוצא מפיו של אדם שאין לו קול, ועולה למעלה ומעורר דבור אחר. ומה הוא? אותו שנקרא חל, (למעלה) מאותם ימים של חל וכשמתעורר חל ביום קדוש, ודאי זהו חסרון למעלה, והקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל שואלים עליו: מי הוא שרוצה להפריד הזוג שלנו? מי הוא שרוצה חל כאן? העתיק הקדוש לא נראה, ולא שורה על חל.

טקסט הזוהר

בגין כה, הרהור מותר. מאי טעמא. בגין דהרהור לא עביד מדי ולא אתעביד מניה קלא, ולא סליק. אבל לבתר דאפיק מלה מפומיה, ההוא מלה אתעביד קלא, ובקע אורין ורקיעין, וסלקא לעילא, ואתער מלה אחרא. ועל דא ממצוא חפצה ודבר דבר כתיב. ומאן דאפיק מלה קדישא מפומיה, מלה דאורייתא, אתעביד מניה קלא, וסליק לעילא, ואתערו קדושי מלכא עלאה, ומתעטרן ברישיה, וכדין אשתכח חדוותא לעילא ותתא.

תרגום לעברית

משום כך הרהור מותר. מה הטעם? משום שהרהור לא עושה דבר ולא נעשה ממנו קול, ולא עולה. אבל אחר שהוציא דבור מפיו, אותו דבור נעשה קול, ובקע אורין ורקיעים, ועולה למעלה ומעורר דבר אחר, ועל כן כתוב ממצוא חפצה ודבר דבר. ומי

שְׁמוּצִיא דְּבוּר קְדוּשׁ מִפִּי, דְּבַר תּוֹרָה, נַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ קוֹל וְעוֹלָה לְמַעַלָּה, וּמִתְעוֹרְרוֹת
קְדוּשׁוֹת הַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן וּמִתְעַטְרוֹת בְּרָאשׁוֹ, וְאִזּוֹ נִמְצְאָת שְׁמִיחָה לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה.

טקסט הזהר

אָמַר לִיה, וְדַאי הָכִי הוּא. וְהָא שְׁמַעְנָא מְלָה. אָכֵל מֵאֵן דְּשָׂאֲרִי בְּתַעֲנִיתָא בְּשַׁבְּתָא, עָבִיד
גְּרִיעוּתָא לְשַׁבְּתָא, אוּ לֹא. אִי תִימָא דְלֹא עָבִיד גְּרִיעוּתָא, הָא סְעוּדַתִּי דְּמַהֲיִמְנוּתָא בְּטִיל
מִנִּיה, וְעוֹנָשִׁיהּ סָגִי, הָא חֲדוּתָא דְשַׁבְּתָא בְּטִיל מִנִּיה.

תרגום לעברית

אָמַר לוֹ, וְדַאי כֹּה הוּא, וְהָרִי שְׁמַעְנוּ אֶת הַדְּבָר. אָכֵל מִי שְׁשָׂרוּי בְּתַעֲנִית בְּשַׁבְּתָא, עוֹשֶׂה
חֲסָרוֹן לְשַׁבְּתָא אוּ לֹא? אִם תֹּאמַר שֶׁלֹּא עוֹשֶׂה חֲסָרוֹן, הָרִי סְעוּדַת הָאֱמוּנָה בְּטִיל מִמֶּנּוּ
וְעוֹנָשׁוֹ רַב, הָרִי שְׁמִיחַת הַשַּׁבָּת בְּטִיל מִמֶּנּוּ.

טקסט הזהר

אָמַר לִיה, מְלָה דָּא שְׁמַעְנָא, דְּדָא הוּא דְּאִשְׁגָּחַן עָלֵיהּ מְלַעֲיָלָא, מְכַל בְּנֵי עֲלָמָא. בְּגִין
דְּהָאִי יוֹמָא, חֲדוּתָא הוּא לְעִילָא וְתַתָּא. חֲדוּתָא דְכָל חֲדוּוֹן. חֲדוּתָא, דְכָל מְהִימְנוּתָא
בֵּיה אֲשַׁתְכַּח. וְאִפִּילוּ רְשָׁעִים דְּגִיּהֲנָם בְּיַחֲזִין בְּהָאִי יוֹמָא. וְהָאִי בְּרַ נֶשׁ לִית לִיה חֲדוּה, וְלִית
לִיה בְּיַחֲזָא, וְשִׁנְיָא דָּא מְכַל עֲלָאִין וְתַתָּאִין. כְּלָהוּ שְׂאֵלִין עָלֵיהּ, מֵאִי שִׁנְיָא דְּפִלְגְנָא
הוּא בְּצַעְרָא.

תרגום לעברית

אָמַר לוֹ, דְּבַר זֶה שְׁמַעְתִּי, שְׂזַהוּ שְׁמִשְׁגִּיחִים עָלָיו מְלַמְעָלָה מְכַל בְּנֵי הָעוֹלָם, מִשּׁוּם
שְׁהִיּוּם הָזֶה הוּא שְׁמִיחָה לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, שְׁמִיחַת כָּל הַשְּׁמִיחוֹת, שְׁמִיחָה שְׁכָל הָאֱמוּנָה
נִמְצְאָת בָּהּ, וְאִפִּילוּ הָרְשָׁעִים שֶׁל הַגִּיּוֹנָם נָחִים בְּיוֹם הָזֶה. וְהָאִישׁ הַזֶּה אֵין לוֹ שְׁמִיחָה וְאֵין
לוֹ מְנוּחָה, וְזֶה שׁוֹנָה מְכַל הָעֲלִיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים. כְּלָם שׁוֹאֲלִים עָלָיו: מַה שׁוֹנָה שְׁפִלוּנִי
הוּא בְּצַעַר?

ובשעתא דעתיקא קדישא אתגלי בהאי יומא, ואשתכח האי בצערא, צלותיה סלקא וקיימא קמיה, כדין אתקראעו כל גזרי דינין דאתגזרו עליה, ואפילו אסתכמו בבי דינא דמלכא עליה לביש, כלא אתקראע, בגין דבשעתא דעתיקא אתגלייא, כל חירו וכל חידו אשתכח, בגין דאתגלייא בהלולא דמלכא.

תרגום לעברית

ובשעה שהעתיק הקדוש מתגלה ביום הזה וזה נמצא בצער, תפלתו עולה ועומדת לפניו, אז נקראים כל גזרי הדינים שנגזרו עליו, ואפילו הסכימו בבית הדין של המלך עליו לרע - הכל נקראע, משום שבשעה שמתגלה העתיק, נמצאים כל החרות וכל השמחה, משום שמתגלה בהלולת המלך.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"ה ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

ועל דא תנינן, קורעין לו גזר דינו של שבועים שנה. מאן שבועין שנה. אלא אף על גב דאסתכמו עליה כל אינון שבועין כתרי מלכא, דהוא אתחזי בהו, כלא אתקראע. בגין דעתיקא קדישא נטיל (ס'א בטיל ליה והני) ליה לפר נש, והני

תרגום לעברית

ועל זה שנינו, קורעים לו גזר דינו של שבועים שנה. מי השבועים שנה? אלא, אף על גב שהסכימו עליו כל אותם שבועים כתרי המלך, שהוא נראה בהם, הכל נקראע, משום שהעתיק הקדוש נוטל (מבטל אותו ומהנה) את האדם, והדברים הללו, כשמתעוררים עליו בחלום כליל שבת.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

